

Formerne for trange; saa er det om at gøre, at Rigsdagen kan være lydhør for dette og udvide Rammerne saaledes, at Livet kan blive mere rigt indenfor disse Rammer. Jeg kunde have lyst til at nævne et Par Eksempler paa det Lovgivningsarbejde, der er foretaget i de sidste 50 Aar, som viser, hvad det har at betyde. Jeg vil nævne de 2 smaa Love — ja smaa er de for Resten ikke, det er store Love —, Loven om Sognebaandsløsning og Valgmenighedsloven. Disse to kirkelige Love har haft stor kirkelig og aandelig Betydning for vort Folk, det behøver jeg ikke nærmere at udvikle; det kan enhver se. Sognebaandsløsningen, som gav Menighedsmedlemmer indenfor Sognegrænsen Ret til at faa en anden Præst til at betjene sig, er en Lov, som har haft stor aandelig Virkning og Betydning, og med Hensyn til Valgmenighedsloven skal jeg ikke komme nærmere ind paa den Velsignelse, den har været til, men blot pege paa, at Valgmenighedens Medlemmer i den første Tid, da de skulde til at bygge deres Kirkehuse, maatte bringe store økonomiske Ofre. Det var jo ikke Velhavere i Almindelighed, de havde tidt ikke mange Velhavere imellem sig, de maatte derfor økonomisk ofre sig meget, og det gør man ikke, hvis man ikke er aandelig interesseret i Sagen og har aandelig Gavn af den. Jeg kan ligeledes nævne, at der ogsaa var Trang til, at vi fik Loven om Kirkers Brug af 1903 og Menighedsraadsloven.

Anledningen til det foreliggende Lovforslag var jo efter den højtærede Kirkeministers Udtalelse, at en Valgmenighed, som hidtil har brugt Sognekirken, var gaaet over til at blive Frimenighed og nu ønskede at benytte Sognekirken videre. Dette var den øjeblikkelige Anledning, men jeg tror, at der vil blive Glæde ogsaa ude i de andre Frimenighedskredse, naar dette Lovforslag bliver vedtaget, for saa kan det maaske bevirke, at ogsaa mange af disse benytter Loven. Frimenighedskredsene strækker sig nemlig over saa stort et Landomraade, at mange Frimenighedsmedlemmer har flere Mil til deres Kirke. Selv om de i de fleste Frimenigheder har deres egne Kirker, kan de dog faa Brug for denne Lov, idet de, naar der blot er 10 Familiefædre, efter denne Lov kan benytte Sognekirken, og dette er jo ogsaa meget rimeligere, end at de sammen

med deres Præst skulde tage et eller andet Lokale, medens Sognekirken maaske stod tom.

Jeg vil paa mit Partis og mine egne Vegne anbefale dette lille Lovforslag til hurtig Fremme. Jeg kan fuldt ud slutte mig til det, som det foreligger i Folketingets Affattelse, og jeg skal derfor ikke komme ind paa de enkelte Paragraffer.

Kirkeministeren: (*Povlsen*): Idet jeg takker for den Tilslutning, dette lille Lovforslag har faaet fra alle Sider, maa jeg maaske gøre nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsatte.

Maa jeg først sige til det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Jørgen Pedersen), at naar han saa stærkt fremhævede, at jeg i Folketinget stærkt havde holdt paa, at det maatte være Ministeren, der gav Adgang til Brugen af Kirkerne, maa jeg minde om, at det var overfor Venstres Krav om, at det skulde være Biskoppen. Dette Krav kunde jeg ikke bøje mig for, jeg vilde have anset Forslaget for ganske uantageligt, hvis Venstres Ændringsforslag i saa Henseende var blevet gennemført, idet der da vilde være kommet uensartede Afgørelser i de forskellige Stifter. Som ærede Medlemmer vil se, vilde man i Viborg Stift ikke have kunnet opnaa fast Brug af Sogne- og Distriktskirkerne, idet Biskop Poulsen udtaler, at han kunde vel tænke sig at ordne Forholdet for et Aar ad Gangen, men ikke videre. Og en saadan Uensartethed vilde efter min Mening være aldeles utilbørlig. Naar det ærede Medlem sagde, at han ikke syntes, at mit Krav om Ensartethed stemmede ret godt med mit Krav om Rummelighed, kommer det af, at det ærede Medlem ikke rigtig har forstaaet, hvad jeg mener med Ensartethed. Hermed mener jeg, at der skal være lige Ret. Det betyder ikke, at der bliver Ensformethed, det kan tværtimod betyde, at der bliver den største Mangfoldighed, men der skal være lige Ret rundt omkring, det skal ikke være saaledes, at man i eet Stift kan opnaa noget, som man ikke kan opnaa i et andet.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg ikke havde holdt mig det efterrettelig, som jeg gjorde gældende, at jeg vilde af Hensyn til den kirkelige Borgfred holde mig indenfor Rammerne af den bestaaende Lovgivning,